Ekim Devrimi 109 yaşında!
Karanlığı yırtan, insanlığın umudu, geleceği olan Ekim Devrimi yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor.

toplumsal özgürlük

20 TL / Kasım 2026

Hırsızların, zalimlerin iktidarını dünyadan söküp atalım!

Zor günlerden geçiyoruz. Bir yanda bizi soyup soğana çeviren Saray rejimi diğer yandan savaş dayatması ile dünyayı ateşe atan soykırımcı Epstein Koalisyonu. Bu cendere içinde kaybeden ise her geçen gün daha fazla yoksullaşan dünyanın emekçi halkları.

Fon soygunu üzerinden bir aydan fazla zaman geçti. Gördük ki ısrarla soygunun üzerine gidilmiyor. Halkın üç kuruşluk birikimine çökenler isim isim bilinmesine rağmen hiçbir işlem yapılmıyor. Bunu yazan gazetecilere baskıya uğruyor, televizyon kanalları kapatılıyor ama daha hırsızlara ne bir şafak operasyonu yapılıyor ne de kendi rızaları ile savcılara gidip ifade veriyorlar. Birkaç bürokratın kellesi alınarak tarihin en büyük vurgunu hasır altı edilmek isteniyor.

Onurumuz için

Saray'ın ilmek ilmek ördüğü faşist rejimin nasıl bir soygun düzeni olduğunun en net göstergesi bu yaşadıklarımız. Hırsızların düzeninde hak da olmaz adalet de. Ankara'da Anayasa Mahkemesi önünde hayatına son veren emekli polis memuru Ali Şekeroğlu'nun elinde tuttuğu döviz ne yapmamız gerektiğini özetliyor: Para için değil onurumuz için!

Kıt kanaat yaşayan milyonlar için artık üç kuruşa avuç açmak, ölüm pazarlıkları yapmak çare değil. Çare bizi bu onursuzca yaşama mahkum eden hırsız ve zalimler sürüsünü onurumuz için def etmektir.

Dünyayı yakanları yakalım!

Dünyada savaş rüzgarları estirenler çıkarttıkları fırtınanın bedelini dünya halklarına ödetmek için türlü taklalar atıyor. Düşen her bir bomba, sıkılan her bir kurşun dünyanın yoksul halklarının cebinden, gırtlağından bir parça daha eksiltiyor. Silahlanmanın ilk hedefi bütçenin kamuya ayrılan payları oluyor. O yüzden eğitim, sağlık gibi kamu hizmetleri tüm dünyada çöküntü yaşıyor.

Dünyanın hırsızları, zalimleri kendilerini çok güçlü zannediyorlar. Sandıkların yoksulluğu gizlediğini düşünüyorlar. Ama Fransa, İtalya, İspanya, Arnavutluk halkları bunun böyle olmadığını gösterdi. Eğitim, sağlık, barınma gibi temel insani haklar Avrupa'da hızla yayılan bir biçimde milyonları sokaklara döküyor.

Zenginler ve uşakları panik halinde. İsyanın büyüyüp tüm bir sistemi yakacağından korkuyorlar. Ama korkunun ecele faydası yok. İnsanca bir yaşam için bu sistemin yok olması gerekiyor. O yüzden bize düşen, örgütlenmek ve örgütlü mücadele ile hırsızların, zalimlerin iktidarını ülkemizden ve tüm dünyadan söküp atmaktır!

Mekke İttifakı, Yemen, alt emperyal girişimler

Özel konum, yani Orta Doğu alt emperyalist güç olma, isminden dolayı akla gelebileceği üzere "emperyalist olmak" gibi nispeten istikrarlı ve kalıcı bir konumlanma olmayıp, rakip bölgesel/yerel güçler tarafından sürekli zorlanacak olan istikrarsız bir durumdur.

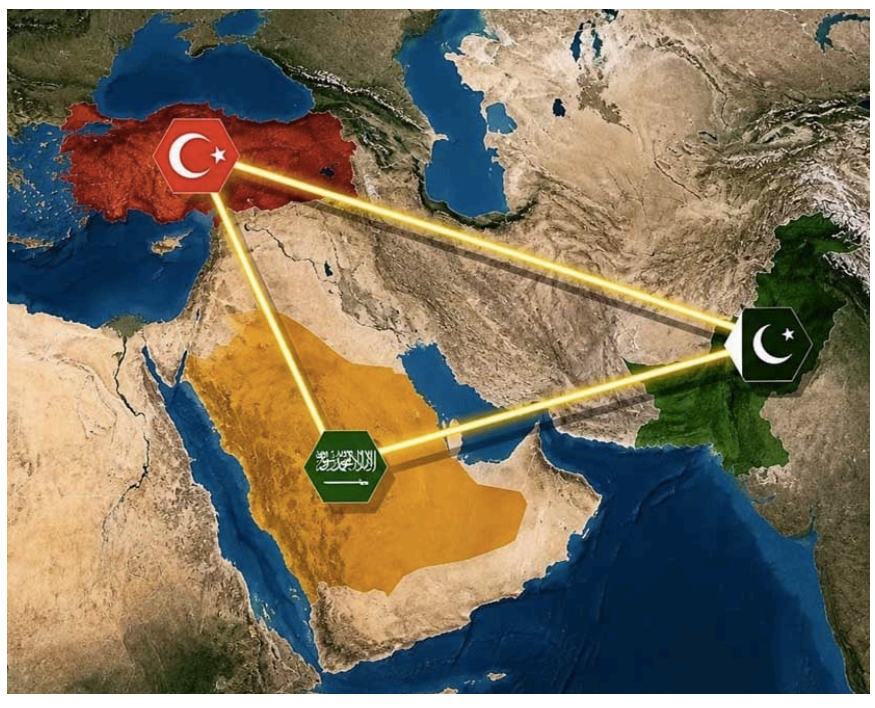

Savaşan taraflardan Suudi Arabistan'ın nüfusu 34.6 milyon, Yemen'in 43 milyon; Suudi Arabistan nüfusunun %85-90'ı Sünni, %10-12'si Şii, Yemen'de ise nüfusun %65'i çoğunlukla Şafii olan Sünni, %35'i Zeydi inancına sahip. Yemen'de Suudi kuklası Aden hükümetine uluslararası tanınma sağlanmış, ancak uluslararası tanınması olmayan başkent Sana'daki Husi hükümetinin kontrolünde Yemen nüfusunun %80-85'i yaşıyor. Askeri hedeflerin yanı sıra petrol rafinerilerinden günlük yaşamın vazgeçilmez ihtiyaçlarının karşılandığı altyapı tesislerine kadar uzanan geniş bir alanda karşılıklı füze atışları yapılırken, Husi güçleri aynı zamanda karada Yemen'deki Suudi iş birlikçisi Aden rejiminin topraklarını ele geçiriyor. Bu süreçte, Babülmendep boğazını kontrol eden coğrafyanın Husiler tarafından ele geçirilmesi bütün dikkatleri o alana yönlendirdi. Halihazırda dünya enerji akışlarının önemli bir bölümünün geçtiği boğaz, özellikle Asya-Avrupa arasındaki yük gemilerinin gidiş geliş alanı olduğu için küresel sermayenin hareketi-akışı açısından büyük önem taşıyor.

Yeni Orta Doğu düzeni

7 Ekim'den bugüne geçen yıllık süreçte Orta Doğu coğrafyasında savaş, yıkım ve ölüm en uç halleriyle yaşanıyor. Yüksek teknik ve yıkım gücüne sahip silahlarla yürütülen saldırganlıkları ve kurnaz diplomatik hamleleriyle güç dengeleri ABD-İsrail ekseninin lehine olsa da, henüz hedeflenen yapıda kalıcı bir statü kurulabilmiş değil.

(...) *Devamı 2. sayfada*

Devlet aklına ne oldu?

Anlaşılan devlet içerisinde tek bir saflaşma yokmuş. Devlet aklı denilen şey saray aklıyla sınırlıymış. Devletin içerisinde pekala güç savaşı devam ediyormuş.

3

Türkiye'nin yeni düzeni

Halkın sistematik biçimde yoksullaştırıldığı ve mülksüzleştirdiği bu yağma rejim kurulmak istenen Türkiye'nin yeni düzenidir.

5

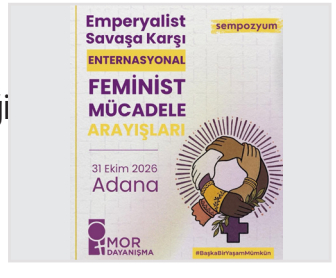

Emperyalizme karşı enternasyonal feminist sempozyum

Mor Dayanışma, 31 Ekim'de enternasyonal bir sempozyum yapıyor.

7

POLİTİKA

Mekke İttifakı, Yemen, alt emperyal girişimler

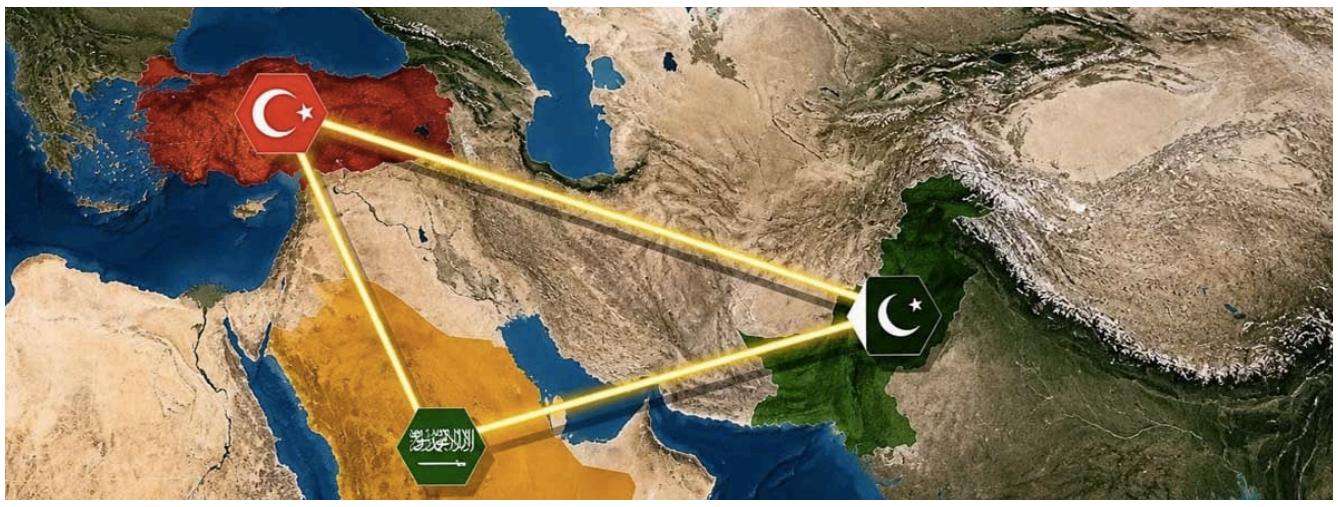

Yeni düzende, İsrail işgal yoluyla sınırlarını ve sınırları dışındaki etki alanını olabildiğince genişletecek ve yeni yerleşimler oluşturacak, bölgenin yerel zenginlikleri ABD merkezli küresel sermaye güçlerine aktarılacak.

(...) *1. sayfadan devam*

ABD-İsrail ekseni Orta Doğu'da kendi çıkarlarının taşeronluğunu yapmaya hazır yerel ortaklarla birlikte yeni bir düzen kurmaya çalışıyor. Dünyanın başka bölgelerinde olduğu gibi, ABD kendisine bağlı yerel askeri ortaklıklar/ yerel-bölgesel NATO kurarak gülojide yaşanan küresel hegemonya krizinde ek güç kazanmak istiyor.

Yeni düzende, İsrail işgal yoluyla sınırlarını ve sınırları dışındaki etki alanını olabildiğince genişletecek ve yeni yerleşimler oluşturacak, bölgenin yerel zenginlikleri ABD merkezli küresel sermaye güçlerine aktarılacak. Ayrıca, sürecin hedeflerine ulaşıp statü kazanması ancak muhalif yerel güçlere yönelik yüksek askeri şiddetle gerçekleşebileceği için, gereken askeri müdahaleler yerel devletler tarafından yapılacak. ABD akan süreçte mümkün olan en az enerjisini kullanacak, ama sürecin nimetlerinden en çok ABD ve İsrail faydalanacak. Bölgeye dayatılan yeni düzenin kuruluşunda ortaklaşa ve fiilen ilerleyen sürecin hizmetine giren yerel devletler Suudi Arabistan, Mısır ve Türkiye ise, ABD-İsrail'e hizmette başarılı oldukları oranda bölgesel düzlemde "alt emperyalist" bir güç olacak. Özel konum, yani Orta Doğu alt emperyalist güç olma, isminden dolayı akla gelebileceği üzere "emperyalist olmak" gibi nispeten istikrarlı ve kalıcı bir konumlanma olmayıp, rakip bölgesel/yerel güçler tarafından sürekli zorlanacak olan istikrarsız bir durumdur. O zemine yerleşen yerel güç konumunu sürekli olarak yeniden kazanmak zorunda kalacaktır.

Henüz biten bir şey yok!

Nasrallah'ın katledilmesiyle oluşan yeni dengelerde Esad'ın devrilmesi ve El Kaide lideri Colani'nin Suriye'de devlet başkanı olması sonrasında emperyalist güçlerden yana yeni bir momentum oluştu. Hızla hamle yapan emperyalist güçler hedefledikleri yeni Orta Doğu düzenini kurma sürecini hızlandırıp epey alan kazandılar. Sürecin güncel sorunu, bölgeye dayatılan yeni düzenin hedefine tam olarak yerleşmesinin önünde engel olan İran rejimi ve yerel ortaklarının başta Hizbullah ve Husiler olmak üzere tasfiye edilerek kontrole alınmasıdır.

Hemen belirtelim, "engeller" deyim yerindeyse öyle kolay lokma değiller ve aştıklarından fazla zarar verme kapasitesine sahipler. Üstelik, engellerin varlığı sadece sürecin hızını kesmiyor, aynı zamanda fiili olarak güç kazanmış olsa da henüz hassas dengelerde tutunan ABD-İsrail eksenli yeni bölgesel düzenin yerleşik bir hale gelemeden ölmesi olasılığına da güç kazandırıyor. İşte, ABD'nin yoğun saldırılarına direnip yenilmeyen İran ve isatafatlı Suudi krallığını zorlayan Husiler, ABD-İsrail odaklı emperyalist sürecin sadece hızını kesmiyor, tam tersi yönde başka bir sürecin de harekete geçip yol almasını sağlıyor.

Bu karşıt süreç güç kazanabilirse ilerleyen aşamalarında Suriye'deki çete rejiminin çökmesi, Irak, Suudi Arabistan, İran ve Lübnan'daki iş birlikçi rejimlerin ölmesi yaşanabilir. Şimdilik altta olsa da ters yönde harekete geçen bu sürecin nihayetinde ABD daha önce 23 Ekim 1983'te 241 askerini kaybettiği saldırıdan sonra Lübnan'dan çekildiği gibi ama bu sefer sadece bir ülkeden değil bölgeden çekilebilir.

Öte yandan, Yemen'de kritik Babülmendep boğazının Husilerin kontrolüne geçmesi, karşı kıyıdaki Doğu Afrika ülkelerinin önemini arttırdı ve farklı odaklardan bölgeye yüklenen yüksek gerilim Somali, Somaliland, Eritre ve Etyopya'nın yan yana olduğu bölgede farklı biçimlere bürünen savaşlar başlattı. Gerilimin Kuzey Afrika'ya da sıçrama potansiyeli taşıdığını, bağlı olarak Mısır'ı da içine çekebileceğini vurgulamalıyız.

Yeni durum, "devlet dışı aktörlerin bittiği" ve "ABD-İsrail ittifakının coğrafyanın yegane güç haline geldiği" iddialarını yanlışlıyor.

İran'la savaş mı?

Türkiye'nin Suudi Arabistan ve Pakistan'la imzaladığı Mekke Ortak Savunma Anlaşması, 7 Ağustos 2026'da imzalandı. Ancak anlaşmanın ayrıntıları hala belirsizliğini koruyor ve metin henüz TBMM'nin gündemine gelmiş değil. Oysa anayasal zorunluluk olarak uluslararası bir anlaşmanın onaylanması için Meclis iradesi şart. Meclis'e getirilmeyen bu anlaşma, Dışişleri Bakanı Hakan Fidan'ın çıkaran söylemleriyle gündemde tutuluyor.

Anlaşmada bulunduğu açıklanan taraflere yönelen saldırıyı tümüne yapılmış sayan kolektif güvenlik mekanizması, Türkiye'nin doğrudan Yemen sahasının içine girmesi ve bölgesel çatışmaların bir tarafı haline gelmesi riskini taşıyor.

Nitekim güncel olarak tam da böyle bir gündemin içindeyiz. Erdoğan önündeki faşist koalisyon, içi boş ırkçı "Asrı Saadet" ya da "Gölge Lideri" gibi iddialarıyla parlatarak, Türkiye'yi bölgenin buradaki savaş hattının aktif bir unsuru olarak konumlanmaya sürüklüyor. Gidilecek yer, içine bir kez gireni attığı her adımda yaptırdığı her hamlede daha çok içine çeken ölü bir bataklıktır.

Saray rejimi kendi dar güncel hesapları içerisinde koştururken, daha geniş bir alanda ülkeyi emperyalist güçlerin oyun sahası olabileceği bir karanlık denkleme sürüklüyor.

Mekke İttifakı, tam da iktidarın ülkede sıkışıklık ve denge kaybı ortamında masaya sürüldü. Anlaşmayla savunulduğu iddia edilen alanın soyut bir "ümmet" coğrafyasından ziyade, Aramco petrol tesisleri, kritik enerji hatları ve Babülmendep Boğazı gibi küresel ticaret ve sermaye rotaları olduğu açık. Dolayısıyla, savunulan da Suudilerden çok ABD-İsrail ekseni ve küresel sermaye güçleri.

Amerika'nın İran'daki hesaplarının ulaştığı an için tutmamasından dolayı yaptığı baskıyla ve Husilerin ilerleyişini durdurma hedefiyle Yemen ve daha da önemlisi onun müttefiki İran karşı karşıya alınıyor. Çok açık görüyor ki, ABD-İsrail mutfağında gizlice pişirilen şey, ulaşacağı boyutlarla iki ülkeyi de kaldıramayacakları girdaplara sürükleyecek olan Türkiye-İran savaşıdır!

Özellikle Hakan Fidan ve Bahçeli'nin adeta bir ABD devlet görevlisi gibi davrandıkları görülüyor. Türkiye, ABD'nin maliyetini ödemek istemediği alanlara yönelerek efendinin ne girmeyi, Suudi Arabistan'ın petrodolarlarının Türkiye'ye akışını sağlamayı, Körfez'deki Emirliklerle olan finansal ilişkilerini derinleştirmeyi hedefliyor. Sürecin akışının aynı zamanda Suriye'de kazanılan inisiyatifin güçlendirilmesini sağlayacağı da hesaplanıyor olmalıdır.

Saray rejimi kendi dar güncel hesapları içerisinde koştururken, daha geniş bir alanda ülkeyi emperyalist güçlerin oyun sahası olabileceği bir karanlık denkleme sürüklüyor. Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, düşmanlaştırdığı Yemenlilere "Biz kendi toprağımızı, dinimizi savunuyoruz. Türkiye'nin buraya gelmekle ne işi olabilir" söylemine dolaylı olarak "savaş kararlılığı" beyan ederek yanıt verdi. Metni Erdoğan'a sunduklarını ve en kısa sürede Meclis'e getireceklerini söyledi. Ancak, daha önce Libya ve Azerbaycan'da da mayın eşeği olarak kullanılan Suriye'deki teröristlerin Türkiye tarafından daha şimdiden bölgeye gönderildiği yönünde bilgiler var. Belirttiğimiz gibi Türkiye'de üretilen silahlar da zaten Suudiler tarafından kullanılmaktadır.

Düzen mi düzensizlik mi?

Kapitalizmin egemenlerinin içine girdikleri hegemonya krizinden çıkış denemeleri yeryüzünü gittikçe daha fazla ülkesini sürekli savaş coğrafyası haline sokuyor. Saray rejimi bölgesel sürekli savaş coğrafyasının ateş hattına Türkiye'yi de sürüklüyor.

İsrail ve ABD'nin Orta Doğu'da hedefledikleri yeni düzen, isminde her ne kadar "düzen" kelimesi geçiyor olmasa da aslında kalıcı ama kontrol edilebilir düzeyde bir düzensizlik; bölgenin bir bütün olarak süreklileşen bir kaotik ortam içinde olması hedefleniyor. Bölgede yaşayan bütün toplumsal dinamikler, uluslar, halklar, inançlar, hatta kabileler ve aşiretler düzeyinde bile olsa her türlü toplumsallaşma zeminleri birbiriyle sürekli gerilimler yaşasın, bu gerilimler zaman zaman irili ufaklı savaşlar düzeyine sıçrasın, farklı inançlar birbirleriyle çatışsın, kadın cinsi sürekli itilip kakılsın ki patriyarka hep diri kalsın, doğal zenginlikler yağmalansın, demokrasi mümkün olan en az haliyle gerçekleşsin hatta mümkünse hiç olmasın ve bölge türlü diktatörler tarafından yönetilsin, iç gerilimler yenilgiye mahkum hazırlıksız isyanlarla boşaltılsın, mafya ağları ve tarikatlar diktatörlerle iç içe geçerek sokakları kontrol etsin vb. isteniyor.

Ayakta dik ve diri olan hiçbir toplumsallık kalmasın, toplumsal bilinçlenme, her nasılsa bir biçimde oluşabilen bireyselleşme süreçleri de güçlenmeden işkence ve hapisliklerle hemen boğulup yok olsun!

İşte Yemen'e bu gözle bakarsak, yaşananlar Şii Yemen ile Sünni Suudilerin savaşı olarak yansıtılıyor ve bu iki İslam anlayışının birbiriyle bölge çapında çatışması hedefleniyor. İran'ın Yemen'e desteği de aynı yönde değerlendirilip bir Şii dayanışması olarak gösteriliyor. Mekke Anlaşması tarafları da Sünni ülkeler olduğu için, olası bir topyekün çatışmanın bölgedeki Şiilerle Sünnilerin çatışması olarak yaşanması isteniyor.

Kapitalizmin egemenlerinin içine girdikleri hegemonya krizinden çıkış denemeleri yeryüzünü gittikçe daha fazla ülkesini sürekli savaş coğrafyası haline sokuyor. Saray rejimi bölgesel sürekli savaş coğrafyasının ateş hattına Türkiye'yi de sürüklüyor.

POLİTİKA

Devlet aklına ne oldu?

Dünyada eşi olmayan düzeyde büyük bir servet transferi SPK'sından bakanlığına, sarayından bürokratına herkesin içerisinde olduğu bir düzenek tarafından gerçekleştirilmiş ve pay edilmiş. Peki tüm bunların devlet aklı ile ilgisi nedir?

Çok değil daha bundan birkaç ay önce, CHP'ye yönelik butlan davasının sonuçlandığı dönemlerde bir kez daha gündeme gelmişti "devlet aklı". Devlet aklı kuramcılarına göre "devlet" oturmuş karar almış, saray oligarşisinin etrafında bir iktidar bloğu oluşturulmuş. Butlan davası da bu aklın ürünü olarak sonuçlandırılmış ve neticesinde devletten yana olan CHP'liler Kılıçdaroğlu'nun etrafında saray ortaklığına dahil olmuş. Söylediklerine göre İsrail'in, batının, Rusya'nın mücadele sahaları içerisinde zorlu bir savaş veriliyormuş ve bu yüzden de devlet aklı devreye girerek yeni bir politika belirlemiş!

Ama görünüşe göre bu propagandanın ömrü çok kısa oldu. Kamuoyunda fon krizi olarak bilinen, saray için ise aslında günlük sıradan olaylar olan "vurgunlar" bir anda ortalığa saçılıverdi. 500 bine yakın kişinin paraları saray etrafında toplanarak yağma yapan 100-150 kişilik bir çete tarafından kısa sürede yutulmuş.

Dünyada eşi olmayan düzeyde büyük bir servet transferi SPK'sından bakanlığına, sarayından bürokratına herkesin içerisinde olduğu bir düzenek tarafından gerçekleştirilmiş ve pay edilmiş.
Tüm bunların devlet aklı ile ilgisi nedir diye sorarsanız, tüm bu bilgiler ve detay düzeyinde çok özel bilgiler bizzat bazı devlet görevlileri tarafından sızdırılmış. Bu kadar detayı öğrenmemiz çok mümkün değilken, birileri bu bilgileri sızdırmış. Demek ki devlet içerisinde tek bir saflaşma yokmuş. Devlet aklı denilen şey saray aklıyla sınırlıymış. Devletin içerisinde pekala güç savaşı devam ediyormuş.

"Belediye transferleri": Geri çağırma hakkı ihtiyaçtır

Sadece dünden bugüne yaşanan belediye operasyonları bile ülkenin halkçı bir demokratik cumhuriyete ne kadar çok ihtiyacı olduğunun açık bir göstergesi.

En son İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Cemil Turgay ile birlikte 36 belediye CHP'den AKP'ye geçmiş oldu. Tehdit, şantaj vb. yöntemlerle gerçekleştirilen bu geçişler sonucu çeşitli partilerden toplam 108 belediye böylece el değiştirdi. Bunun dışında da 13 belediyeye de kayyum atanarak belediyeler kendilerini seçen halkın elinden alındı. Halen tutuklu olan belediye başkanı sayısı 36 iken 9 belediye başkanı da çeşitli tarihlerde tahliye edildi. Toplamda 36 milyon seçmenin iradesine kendi istekleri dışında müdahale edilmiş oldu. Son seçimdeki seçmen sayısının 61,4 milyon olduğu düşünülecek olursa bunun yarısından fazlasının sandığa attığı oyun bir hükmü kalmadı. Milyonlarca seçmen fon soygunu gibi oy soygunuyla soyulmuş durumda.

Oylara ne oldu?

Seçim ve seçmen iradesine dayanan burjuva demokrasisinin çaresiz bakışları altında sistem faşizme doğru hızla yol alıyor. Sandık demokrasisi de bütün zaaflarıyla aynı hızla yok oluyor. "Halkın kendi seçtiği yöneticiler" kalıbı efsane klişeler arasında tarihteki yerini alıyor. Seçmediği parti tarafından yönetilmek zorunda kalan milyonlarca insan soruyor: Benim verdiğim oya ne oldu?

Geri çağırma hakkı yaşamsaldır

Sadece dünden bugüne yaşanan belediye operasyonları bile ülkenin halkçı bir demokratik cumhuriyete ne kadar çok ihtiyacı olduğunun açık bir göstergesi. Halkın belli aralıklarla sandık başına gidip pasif bir yurttaş olarak yürüttüğü burjuva demokrasisi artık kimsenin derdine bir çare üretmiyor. Tam da şimdi örneğin İzmir halkına, seçtiği belediye başkanını geri çağırma hakkı kadar yaşamsal bir hak lazım değil mi? Aydın halkının, Afyon halkının ya da 36 milyon seçmenin bu hakkı olsa o belediye başkanları aynı şekilde koltuklarında oturabilir miydi? İşte bu yüzden halkçı demokratik bir cumhuriyet su gibi, ekmek gibi bir ihtiyaçtır.

"Türk Kızılay Kanun Teklifi" halk düşmanı bir tekliftir'

Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminde olan "Türk Kızılay Kanun Teklifi", sivil toplum kuruluşlarının faaliyet alanlarından kamu ihalelerine, diplomatik görevlerden kişisel verilerin kullanımına kadar pek çok alanda köklü ve tartışmalı değişiklikler içeriyor.

Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminde olan "Türk Kızılay Kanun Teklifi", sivil toplum kuruluşlarının faaliyet alanlarından kamu ihalelerine, diplomatik görevlerden kişisel verilerin kullanımına kadar pek çok alanda köklü ve tartışmalı değişiklikler içeriyor. Kanun değişikliği sermaye-devlet merkezli iktidar alanının dönüşümüyle doğrudan bağlantılı bir içeriğe sahip.

Yardım kuruluşlarında tekelleşme ve alternatif kurumlara yasak

Teklifin en dikkat çekici maddelerinden biri, Kızılay'a verilen hak ve yükümlülükleri amaç edinen başka bir tüzel kişiliğin kurulmasını yasaklayan madde. Anayasa'nın "önceden izin almaksızın dernek kurma hakkını" ihlal eden bu düzenleme ile afet müdahalesi, arama-kurtarma ve insani yardım gibi alanlarda bağımsız sivil örgütlenmelerin faaliyet göstermesi veya yenilerinin kurulması yasal olarak engellenebilecek. Toplumsal dayanışmanın ortadan kaldırılarak afetlere müdahale tek bir merkeze bağlanarak bürokratikleştirilirken, 6 Şubat depremlerinde ortaya çıkan halk dayanışmalarını da engelleme niyeti taşıyor.

Uluslararası yardımların tek muhatabı Kızılay

Düzenlemeyle birlikte, olağan veya olağanüstü hallerde küresel Kızılhaç/Kızılay ağından Türkiye'ye gelecek tüm ayni ve nakdi yardımları almaya ve kullanmaya tek yetkili kuruluş Kızılay yapılıyor. AFAD ve Dernekler Kanunu'nun denetim sınırlarının esnetildiği bu maddeyle, tüm kaynağın tek muhatabı Kızılay olacak.

Kızılay'a "savaş esiri ve diplomasi" görevi

Diğer yandan mevcut tüzükte yer almayan spesifik görevler ilk kez Kızılay'ın yasal ödevi haline getiriliyor. Teklif, Kızılay'a savaş esirlerini ziyaret etme ve esir değişimlerine aracılık etme gibi hassas diplomatik ve hukuki görevler veriyor.
Bu görevin nasıl ve ne amaçla kullanılacağı henüz tam olarak bilinmezken akıllara dış politikada giderek artan bir biçimde yayılım eğiliminde olan ve son olarak Suudi Arabistan'a asker göndermeye hazırlanan AKP/MHP iktidarının savaş politikaları geliyor. Muhtemeldir ki yabancı ülke topraklarında bulunmanın farklı biçimleri yaşama geçirilmeye çalışılıyor. Bu noktada tanımlanan diplomatik görevlerin arkasında istihbarat toplamak gibi işlevlerin de yerine getirmek amacıyla bu yola başvurulduğu akıllara geliyor.

Milyonlarca yurttaşın mahrem verisine anlık erişim

Teklifteki en vahim ihlallerden biri olarak değerlendirilen düzenleme ile Kızılay, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın en hassas sosyal yardım veri tabanı olan BSYBS'ye doğrudan ve anlık erişim hakkı kazanıyor. Bu durum, milyonlarca ihtiyaç sahibi ve dar gelirli vatandaşın gelir durumunun, aile yapısının, mülk kayıtlarının ve sağlık bilgilerinin sivil denetimden uzak bir derneğin önüne serilmesi anlamına geliyor.
Kişisel Verilerin Korunması Kanunu'na (KVKK) ve Anayasa'nın 20. maddesine aykırı olan bu adımın, siyasi baskı amacıyla kitlesel bir "fişleme ve siyasi haritalandırma" mekanizmasına dönüşebileceğini görmek zor değil. Bu haritalandırma muhtemelen seçim öncesi dönemlerde artan "yardım seferberliği" için kullanılacak işlevsel bir araç sağlayacak.

Emeklinin isyanı

Bugün açlık sınırı 40 bin lira sınırına dayanmışken en düşük emekli aylığı bu rakamın yarısına denk gelecek şekilde 23 bin 552 lira olarak milyonlarca emekliyi iki katı açlığa mahkum ediyor.

Emekli polis memuru Ali Şekeroğlu 25 Eylül günü Anayasa Mahkemesi önünde gerçekleştirilen ve eş zamanlı tüm Türkiye'de yapılan emekli eylemi sırasında kendini vurarak hayatına son verdi. Şekeroğlu eylemi gerçekleştirirken elinde "Para için değil onurumuz için" yazılı bir döviz taşıyordu. Bir emekli olarak Şekeroğlu'nun içinde bulunduğu duruma hayatına son vererek gerçekleştirdiği bu üzücü ve sarsıcı olay adeta çok yönlü bir isyan eylemiydi.

İsyan önce Saray'a

Çalışan emekli sayısı 2020 yılında 746 bin iken bu rakam 2026 yılında 2 milyon 130 bin kişiye çıkarak altı yılda yüzde 185 oranında arttı. Üstelik bu rakamlar sadece kayıtlı olarak çalışan emeklileri kapsıyor. Yani gerçek rakam bundan hayli fazla.
Peki emekliler neden çalışmak zorunda kalıyor? Sorunun en net cevabı bu zorunluluğun ülkeyi yönetenlerin tercihi olduğudur. Tercihin kaynağında neoliberal politikalar olduğunu bilmekte fayda var. Bu politikalar sonucunda kamu kaynakları piyasalaşma yoluyla sermayeye devrediliyor. Özelleştirmeler kamu mallarının tasfiye edilerek özel sektörün kontrolüne geçmesini, kamu harcamalarının kısılması eğitim, sağlık gibi kamu hizmetlerinin piyasanın pençesine düşmesini, ücretlerin baskılandırılması sömürünün artarak yoksulluğun derinleşmesini getiriyor. Emeklilik haklarının budanarak emekli aylıklarının düşürülmesi de bu politikaların sonuçlarından bir tanesi.
Bugün açlık sınırı 40 bin lira sınırına dayanmışken en düşük emekli aylığı neredeyse bu rakamın yarısına denk gelecek şekilde 23 bin 552 lira olarak milyonlarca emekliyi iki katı açlığa mahkum ediyor. İşte Ali Şekeroğlu'nun ortaya çıkarttığı isyanın bir ve en önemli yönü emeklileri insanlık dışı koşullarda yaşamaya iten tercihlerin sahibi olan Saray iktidarıdır.

İsyanı sokakta örgütle

Sorunun bu kadar yaygın ve yakıcı olduğu bir durumda emekli örgütlerinin özneleşme çabalarının yetersizliği umutsuzluğu ve dolayısıyla içe çökme durumunu da beraberinde getiriyor. Emekli örgütlerinin yaşadığı kriz milyonlarca emekliyi Ali Şekeroğlu'nun bahsettiği onursuzluğa hapsediyor. Onurlu bir yaşam örgütlü bir mücadeleyle kazanılacaksa bu mücadelenin adreslerinden biri de emekli örgütleri olacaktır.
Ali Şekeroğlu milyonlarca insana,

onursuzca yaşamanın mümkün olmadığını hatırlattı. Bu yüzden onun hayatına son verme biçimi bir intihar değil isyandır ve emekli örgütlerine düşen de içinde bulunduğumuz koşullara karşı olan isyanı sokaklarda büyütmektir.

EMEK

A101'lerde başlayan eylem dalgası sürüyor

Sosyal-İş sendikasının market çalışanlarına dayatılan ağır çalışma koşulları, mobbing ve örgütsüzlüğe karşı başlattığı kampanya, bir dalgaya dönüşerek tüm ülkeyi sarıyor.

Keyfi olarak dayatılan kasada dahi ayakta çalışma, tüm ürünlerin 1-2 çalışan tarafından dizilmesi ve çalışma saatlerinin sürekli olarak karşılıksız uzatılması zincir market çalışanlarının sorunlarından sadece birkaçı. Ek olarak çalışanlara ücretsiz su ve yemek dahi verilmiyor olması ve mağaza müdürlerinin doğrudan şiddeti de Sosyal-İş kampanyasının sebepleri arasında.

Tüm bunlara karşı Sosyal-İş, eylemler dalgasının temel sebeplerini "su, yemek ve oturma" olarak özetliyor. Eylül ayı ile başlatılan kampanya gün geçtikçe daha çok ile ve ilçeye sıçrarken, market çalışanları için bir çıkış yaratılması hedefleniyor. Açıklanan hedeflere ek olarak, bu kampanya ile elde edilmesi gereken belki de en temel kazanım çalışanların öz örgütlülüğü.

Sendikalar yasasının doğrudan sermayenin ihtiyaçlarına göre kurgulanması ve marketlerdeki emek rejimi dolayısıyla mücadeleci bir sendikanın varlığının çok zor olduğu bir sektör ile karşı karşıyayız. Dayatılan örgütsüzlük ve yalnızlıktan güç alan patronlar ise, sınıf mücadelesinin alışılmış taleplerini bir kenara bırakalım, ücretsiz su ve oturarak çalışma hakkını dahi işçilere vermekten imtina ediyor. Sosyal-İş'in başlattığı kampanyanın market çalışanları için kalıcı bir çıkış yaratmasının tek yolu ise, doğrudan market çalışanlarının bu kampanyaya ortak olması ve haklarını sendikaları ile birlikte aramaları olacaktır.

Smart Solar işçileri ayakta

İzmir'deki Smart Solar fabrikasında işçiler sarı sendika TES-İŞ yerine DİSK/Enerji-Sen'de örgütlenme hakları için mücadelelerini sürdürüyor.

Patron Gebze fabrikasında Birleşik Metal-İş'e karşı aldığı art arda yenilgilerden dolayı olsa gerek, hızla İzmir'de yeni bir fabrika açmış, işkolunu metal yerine enerji olarak kaydettirmiş ve ne olur ne olmaz hemen sarı sendikayı işyerine sokmuştu. Burada işçiler üzerinde kurduğu tahakkümü, Gebze fabrikasının grevi süresince kendi lehine kullanmaya çalışmıştı.

Ancak patronun çakallıkları karşısında işçi sınıfının her koldan mücadelesi geri kalmadı.

Eylül ayında işçiler sarı sendika TES-İŞ yerine Enerji-Sen'e geçme iradesi gösterdiler. İşçilerin neredeyse tamamının Enerji-Sen'den yana tercih yapmasına karşın işveren bunu tanımadı ve sermayeden kurgulanan bütün hukuki gücünü arkasına alarak harekete geçti.

Hızla 7 öncü işçi işten çıkartıldı ve kalan işçilere göz dağı verilmeye çalışıldı. Bunu üzerine Enerji-Sen'in eylem çağrısı karşılıksız kalmadı ve İzmir'den, İstanbul'a Smart patronuna karşı mücadele başladı. İşveren geri adım atarak görüşmelere başlayacağını ilan edince durdurulan eylemler, işverenin sözünden dönmesi ile beraber Ekim ayında

vites arttırılarak tekrar başladı.

Şu anda 83 işçi çeşitli bahanelerle işten çıkarılmış durumda ve işveren üretimi taşıma tehditleri savurmaktan da geri durmuyor. Ancak sendikaları Enerji-Sen öncülüğünde işçiler direnmeye ve mücadele etmeye devam ediyorlar.

Patronların sendikal haklara sürekli olarak saldırıyor olması tesadüf değil. Smart patronu örgütlü işçilerle baş etmenin imkânsız olduğunu bizzat deneyimlemişti. Bu sefer de, işçilerin örgütlenmesinin önüne geçemeyeceğini bizzat öğrenecek.

Soma'da iş cinayetleri sürüyor

Türkiye'de emekçilere reva görülen açlık ve yoksulluktan da öte, doğrudan ölüm. Sadece Soma bölgesinde neredeyse her yıl yeni bir felaket haberi, ülkenin genelinde ise neredeyse her gün yeni bir iş cinayeti haberi alıyoruz. Bunlara iş kazası değil, iş cinayeti diyoruz. Çünkü burada bir kasıt olduğu açık. Bu kasıt da sadece tekil işverenlerin gerekli önlemleri almaması ile sınırlı değil.

Doğrudan devlet, sermaye birikimi kolaylaştırmak adına sermayenin iş güvenliği gibi, iş sağlığı gibi "prangalardan" kurtulmasını sağlıyor. Bunu yaratılan hukuki çerçeve ile yapıyor, bunu iş cinayetlerini cezasız bırakarak yapıyor, bunu iş cinayetlerine karşı mücadele eden sendikacıları, işçileri, aileleri ve avukatları cezalandırarak, hapsederek yapıyor.

Bunun sonucunda da biz, sürekli olarak yeni iş cinayetlerine uyanıyoruz. Dilovası'nda işçiler yanarak can veriyor, MESEM'lerde çocuklar, madenciler göçük altında kalarak.

Bu seferki iş cinayeti haberi ise, Bağımsız Maden-İş'in mücadelesinden yakından tanıdığımız İmbat Madencilik'ten geliyor. İşçilerine maaşlarını dahi vermemek için elinden geleni ardına koymayan bir firmanın, madenlerde çalışan işçilerinin güvenliği için para harcamaması da şaşırtıcı değil.

1 Ekim'de gelen göçük haberi sonrası, içeride kalan 7 işçiden 2'si kurtarılabilmiş, ancak 5'i hayatını kaybetmişti. Bu İmbat Madencilik'in ilk iş cinayeti de değil. 2014, 2017, 2019 ve 2020'de sürekli olarak iş cinayetleri yaşanan firma, nasıl oluyorsa üretimine devam edebiliyor ve sürekli olarak daha fazla işçinin ölümüne sebep olmaya devam ediyor.

Bu sefer, göçük haberinin ardından şirket yöneticileri de dahil 9 kişi gözaltına alındı. Ancak hemen ertesi gün, iş cinayetine karşı eylem yapan gençlerden bile 15'i gözaltına alınarak devlet tarafını bir kez daha gösterdi.

Bundan önceki tüm davalarda olduğu gibi, büyük Soma katliamında olduğu gibi, bu sefer de devletin cezasızlık politikalarına sürdürmeyi hedeflediğini biliyoruz. Bugün Soma Katliamından dolayı tutukluluğu süren sadece 2 kişi kaldı, onlar da ailelerin avukatı Selçuk Kozağaçlı ve Can Atalay. Katliam sorumlularının ise hepsi dışarıda keyfine bakıyor.

Ancak cezasızlık politikalarının nasıl şekilleneceği sadece devletin elinde değil. Bu katliam da dahil, bütün iş cinayetlerinin karşısında mücadele etmek ve tüm sorumluların ceza almasını sağlamak bizlerin elinde.

DİSK içerisinden bir çıkış odağı

İşçi sınıfının hareket etmeye hazır olduğu, ancak bu hareketliliği karşılayacak bir odak ve örgütün varlığından bahsedemediğimiz bir dönemde böyle bir çıkış ihtimali çok değerli.

Tüm bu karmaşık ve baskıcı tablo içerisinde işçi sınıfı mücadelesi görüleceği üzere hız kesmeden devam ediyor. Patronların saldırıları karşısında, emekçiler her bir koldan ve her bir sektörden mücadelelerini yükseltiyor. Yer yer kazanımlar da elde ediyor. Ancak bu kazanımlar kalıcı çıkışlara veya dönüşümlere şimdilik yol açamıyor gibi gözüküyor.

Bu yönde önemli bir gelişme DİSK'in içerisindeki muhalif sendikalardan geldi. DİSK'e bağlı 16 mücadeleci sendika, 2027 Bütçe Görüşmelerini hedefine aldı ve ""İşçi sınıfını ve dostlarını mücadeleye çağırıyoruz" başlıklı bir ortak bildiri yayımladı. Bu bildiri kapsamında tekil işverenler değil, iktidarın ekonomi politikaları hedefe oturtulurken yeni bütçe görüşmelerine sürecinde ortak hareket edileceği açıklandı.

Bu 16 sendika ilk kez Ağustos ayında, Bağımsız Maden-İş eylemleri sürecinde tutuklanan sendikacılar Başaran Aksu ve Gökay Çakır'a desteklerini açıklamak için bir araya gelmişlerdi. DİSK genel merkezin, bağımsız sendikaların mücadelelerine dair sessizliği sonucu oluşan bu ortaklık, bütçe görüşmeleri sürecinde kalıcılaşan mücadeleci bir odak ihtimalini açığa çıkarıyor.

İşçi sınıfının hareket etmeye hazır olduğu, ancak bu hareketliliği karşılayacak bir odak ve örgütün varlığından bahsedemediğimiz bir dönemde böyle bir çıkış ihtimali çok değerli. Ancak bu bildirinin böyle bir çıkışın ilk adımlarına dönüşmesi dahi uzak bir ihtimal. Üstelik bu çıkışın sadece DİSK içerisinde oluşması ve ora ile sınırlı kalması beklenemez. Geçtiğimiz aylar boyunca sınıf mücadelesinin öncülüğünü yapan birçok bağımsız sendikanın ve sınıf örgütünün de sınıfın hareketliliğini karşılayabilecek bir örgüt inşasını gündemine alması gerek.

EKONOMİ

Türkiye'nin yeni düzeni

Sermaye birikimi ile siyasal iktidar arasındaki ilişkiler, Türkiye'nin kapitalist gelişim tarihinin farklı dönemlerinde farklı biçimler alarak hep yeniden üretildi. Devletin ve siyasal iktidarın sermaye birikimini örgütleyen, kaynakları farklı sermaye kesimleri arasında dağıtan ve sınıfsal egemenliğin koşullarını güvence altına alan rolüne, tarihsel süreklilikler ve kopuşlar içinde bakmak gerekir.

17 Eylül 2026 tarihinde Sermaye Piyasası Kurulu (SPK) tarafından Tera Portföy, Pusula Portföy, Hedef Portföy, Atlas Portföy, A1 Capital Portföy, Pardus Portföy ve Bulls Portföy bünyesindeki fonların alım-satım işlemlerinin durdurulması ve tasfiye sürecinin başlatılması ile gündeme gelen fon vurgununun ekonomik ve siyasi sonuçları büyüyerek devam ediyor.
Kamuoyundan gizlenen işlem ve ilişkiler açığa çıktıkça, meselenin birkaç portföy yönetim şirketinin mali sıkıntılarından ibaret olmadığı anlaşılıyor. Meselenin sermaye piyasalarının işleyişini, denetim kurumlarının sorumluluğunu ve siyasi iktidarın finans sermayesiyle kurduğu ilişkileri ilgilendiren çok daha kapsamlı ve organize bir soygun olduğu anlaşıldı. Vurgunun boyutları açığa çıktıkça saray iktidarının tedirginliği ve paniği olayın vahametini anlamak açısından önemli.

"Türkiye'nin yüzyılı" vizyonu

Erdoğan tarafından Cumhuriyet'in 100. yılı vesilesiyle büyük bir propaganda eşliğinde ilan edilen "Türkiye Yüzyılı", halka refah, kalkınma, istikrar ve güçlü bir Türkiye vaat ediyordu. Ancak aradan geçen yıllar, bu vizyonun halkın refahından çok Saray iktidarının bekasını esas alan, bu bekayı güvence altına almak için sermaye gruplarıyla kurulan ekonomik ve siyasi ilişkileri derinleştiren yeni bir saray rejimi gerçeğini yarattı.
Tabii siyasal alanın sermaye ile ilişkilerini sadece bu döneme özgü değerlendirmek tarihi ana sıkıştırmak olur. Sermaye birikimi ile siyasal iktidar arasındaki ilişkiler, Türkiye'nin kapitalist gelişim tarihinin farklı dönemlerinde farklı biçimler alarak hep yeniden üretildi. Devletin ve siyasal iktidarın sermaye birikimini örgütleyen, kaynakları farklı sermaye kesimleri arasında dağıtan ve sınıfsal egemenliğin koşullarını güvence altına alan rolüne, tarihsel süreklilikler ve kopuşlar içinde bakmak gerekir.
Saray iktidarı bu tarihsel ilişkilerin dışında değil, onların belirli bir tarihsel momentte aldığı özgül biçimin içinde değerlendirilmelidir. Dolayısıyla bugün karşımızda duran bu özgün biçim, finans kapitalin birikim mantığının ürettiği çarpık ekonomik ve siyasal ilişkiler bütünüdür. Fon vurgunu ise bu düzenin bir istisnası, denetimsizliğin yarattığı geçici bir sapma ya da birkaç bürokratın bireysel açgözlülüğün den ibaret olmadığı çok net. Aksine, siyasal gücün ekonomik ayrıcalığa, ekonomik gücün siyasal nüfuza, kamusal kaynakların ve halkın birikimlerine el koyulmasıyla oluşturulan mülksüzleştirme bu işleyişin en görülen halidir.
Dolayısıyla "Türkiye'nin yüzyılı" olarak Saray oligarşisinin ganimet düzeni, bu mekanizmanın günümüzde aldığı özgün biçimdir.
Fon vurgunu ise bu düzenin işleyişini, kurulmak istenen siyasal rejimin ruhudur. Halkın sistematik biçimde yoksullaştırıldığı ve mülksüzleştirdiği bu yağma rejim kurulmak istenen Türkiye'nin yeni düzenidir.

Harekete geçecek sol aranıyor

Bir tarafta emeğiyle geçinen milyonlarca insanın yoksulluğu, ücretlerinin ve birikimlerinin enflasyon karşısında erimesi, diğer tarafta finansal işlemler üzerinden gerçekleşen olağanüstü servet transferleri ve mülksüzleştirme dinamikleri…
Ancak halkın bu soygun düzeninin karşısında yalnızca yaşananları seyretmeye itilmesi ve iktidarın sorumluluğunun teşhir edilmesini beklemesi, mevcut ilişkilerin aşılması için yeterli değildir. İktidarın rolünü açığa çıkarmak, fon vurgunu ve siyasal iktidar arasındaki simbiyotik ilişkiyi teşhir etmek elbette zorunludur ve Yeni Parti'de somutlaşan sistem içi muhalefet bu rolü üsleniyor. Fakat teşhir, kendi başına siyasal bir çıkış yolu değildir. Teşhirin örgütlü mücadeleye, öfkenin ortak taleplere, mağduriyetin kolektif bir sınıf iradesine dönüşmesi görevi olduğu yerde duruyor.

Fon vurgununda fatura yine halka

Ücretlerin enflasyon karşısında eridiği, emekli aylıklarının temel ihtiyaçları karşılamakta yetersiz kaldığı ve milyonlarca yurttaşın açlık ve yoksulluk sınırında yaşam mücadelesi verdiği bir tabloda, insanları ellerinde kalan sınırlı tasarruflarını koruyabilmek için umut tacirliği yapan finansal piyasalara yönlendiren bizzat Saray iktidarıdır.

İktidarın vurgunun tüm boyutlarının gün ışığına çıkmasını engelleyerek süreçte rol alan bazı aktörleri gözden çıkardığı anlaşılıyor. AKP Genel Başkan Yardımcısı Fatma Betül Sayan Kaya krizin yurttaşlarda yaratacağı tepkiyi yumuşatmak adına elenen ilk isim oldu. Ancak görünüşe göre vurgunun içerisinde başka isimler de var ve asıl odaklanılması gereken şey sürekli dönen vurgun çarkları.
Saray oligarşisinin etrafında inşa edilen egemenlik alanına dahil olmanın en önemli getirisinin zenginleşmek olduğu her seferinde açıkça ortaya konuluyor. Fatma Betül Sayan Kaya'nın da bu ilişkilere yaslanarak, Özata Denizcilik'in 250 bin hissesini 163 milyon liraya alarak 5 ayın sonunda 1,3 milyar TL'ye yükselterek fondan çıktığı ortaya çıktı. Kaya, her ne hikmetse SPK müdahalesinin hemen öncesinde borsadan çekilmiş.

İktidar ilişki ağı

İktidar ilişki ağı bağlamında Özata Denizcilik örneği oldukça dikkat çekicidir. Fatma Betül Sayan Kaya'nın işlem yaptığı Özata Denizcilik Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin KAP kayıtlarına göre 2024 ve 2025 finansal tablolarında Finansal Ekosen Bağımsız Denetim ve Danışmanlık A.Ş. tarafından olumlu bağımsız denetçi görüşü verilmiş. Ancak Finansal Eksen'in bağımsız denetim faaliyetinde bulunma yetkisinin SPK'nın 4 Mart 2026 tarihli kararıyla kaldırıldığı KAP'a yansıyan şirket bildirimlerinde yer alıyor. Yani denetlemeyi yapan şirketin bağımsız denetim yapma yetkisi yoktu.
Gazeteci Barış Pehlivan da adı geçen Özata Denizcilik'in yönetiminde bulunan İskender Balcı'nın, Hazine ve Maliye Bakan Yardımcısı Osman Çelik'in damadı olduğunu ortaya koyan bir yazı yazmıştı. Tüm bunlar, vurgunun organize olduğunu ve adım adım örüldüğünü gösteriyor. Kısacası, vurgunun sadece Fatma Betül Sayan Kaya ile sınırlı kalmadığı çok açık.

Sarayın dağıttığı zenginliğin faturası halka

Türkiye'de yıllardır süren yüksek enflasyon, milyonlarca yurttaşın ücretlerini ve emekli aylıklarını baskılayan OVP politikalarıyla geniş kesimlerin boğazını sıkarken sarayda kurulan vurgun düzeni, enflasyonla mücadeleden muaf tutulabiliyor. Daha birkaç gün önce emekli dernekleri, emekli kamu emekçileri ve emekli sendikalarının Türkiye genelinde eş zamanlı olarak seyyanen zam talebini dile getirmek için yaptıkları eylem sarsıcı bir olaya sahne oldu. Anayasa Mahkemesi önünde yapılan eylemde "Para için değil, onurumuz için" dövizi taşıyan bir emekli, Ali Şekeroğlu, eylem alanında intihar etti.
Ücretlerin enflasyon karşısında eridiği, emekli aylıklarının temel ihtiyaçları karşılamakta yetersiz kaldığı ve milyonlarca yurttaşın açlık ve yoksulluk sınırında yaşam mücadelesi verdiği bir tabloda, insanları ellerinde kalan sınırlı tasarruflarını koruyabilmek için umut tacirliği yapan finansal piyasalara yönlendiren bizzat Saray iktidarıdır.
Diğer yandan Sermaye Piyasası Kurulu'nun tasfiye kapsamındaki fonların varlıklarını bir anda piyasaya sürmek yerine, İş Bankası ve Ziraat Bankası aracılığıyla, piyasa derinliği ve varlıkların likiditesi gözetilerek zamana yayılan bir tasfiye mekanizması devreye sokması da bir başka saldırıdır. Bu hamle, çıkan o faturanın kime ödetileceğiyle ilgilidir. Devlet bankalarının fondan mağdur olan yurttaşlar için güvence olarak gösterilmesi, krizin maliyetinin halka fatura edilmesinden başka bir anlama gelmiyor.

DÜNYA/ORTA DOĞU

Fransa 5 Kasım'ı bekliyor

Fransa'da geçtiğimiz yıllarda çeşitli biçimlerde harekete geçen gençlik, bugünlerde kendisine uygulanan baskı ve şiddetle orantılı bir mücadeleye girişti. Bu mücadele kısa sürede kitle hareketine dönüştü. Öğrenciler Fransa'daki neredeyse tüm kampüslerin önüne barikat kurarak blokaj uyguladı, o güne kadar işgal edilmemiş kampüsler bile işgal edildi.

Üniversite öğrencilerinin hareketi, Eylül ayında "Stop Bienvenue en France" ("Fransa'ya Hoş Geldiniz'e Dur") kampanyasıyla başlamıştı. "Bienvenue en France" ("Fransa'ya Hoş Geldiniz") yasası, Fransa'da eğitim gören yabancı öğrencilerden Avrupa Birliği vatandaşı öğrencilere göre 17 kat fazla eğitim harcı alınmasını öngörüyordu. Bir süredir bu yasanın uygulanması okulların inisiyatifine bırakılmıştı, bu yıl ise her okul için zorunlu kılındı. Avrupa Birliği vatandaşı bir öğrenci 256 euro öderken, yabancı öğrenci aynı eğitim için 3.000 euronun üzerinde ödeme yapıyordu. Bu ırkçı ve ayrımcı yasaya karşı 9 Eylül, 15 Eylül ve 29 Eylül'de kampüs blokajları düzenlendi.

Bu sırada itfaiyecilerin ve kamu sektörünün grevi 29 Eylül'de gerçekleşiyordu. Yaz orman yangınlarında hektarlarca orman yanarken canlarını dişlerine takarak mücadele vermiş itfaiyeciler, büyük yangınlara karşı hazırlığın yapılmaması ve hükümetin canlarını hiçe saymasından dolayı seslerini duyurmak için greve çıkmışlardı. Bunun yanında bir başka şok edici gelişme, kamu sektöründeki bütçe planlamasıyla gelmişti. Hükümetin bütçe planlamalarında 2029 yılında kamu sektöründen 459 milyon Euro "tasarruf" öngörmesi, binlerce kamu emekçisinin işsiz kalacağı, işine devam edenlerin de koşullarının daha kötüye gideceği ve güvencesizleşeceği anlamına geliyordu. Kamu sektörü işçileri de bütçe planlamalarına karşı greve çıktı.

Lise öğrencilerinin hareketi ise yine bu hareketlerin gerçekleştiği 29 Eylül günü başladı. Lise öğrencilerinin ise dile getirdikleri talepler kendi koşullarına içkin ekonomik sorunlardan geliyordu. Bu sorunlar arasında eğitimci sayısının yetersizliği, bina ve altyapı hizmetlerinin yetersizliği, üniversiteye giriş sisteminde ayrıcalıkların kayırılması, yani aslında kısılmaya çalışılan kamu bütçesinin bile halihazırda çözmek adına yetersiz olduğu bir sorunlar zinciri vardı. Eylemler arasındaki ilişkisellik göz önüne alındığında aslında lise öğrencilerinin hareketi kaçınılmaz gibiydi, çünkü bu eylemler dizisinin hiçbirinden bağımsız değildi liselerin durumu.

29 Eylül günü liselerde gerçekleşen eylemlerde polisin şiddetli saldırısıyla birlikte çok daha fazla kişi harekete geçti. Sınıf hareketi, öğrenci hareketi süren bütün toplumsal mücadeleler liselilerle dayanışmaya yönelik aksiyona geçti. 1 Ekim'den itibaren lise-üniversite öğrencileri birlikte polis ve devlet şiddetine karşı, liselilerin haklı taleplerinin şiddetle susturulmaması için kampüslerinin önünde barikatlar kurarak bloke etmeye başladılar. 1 Ekim'den beri neredeyse Fransa'daki tüm okullar blokaj halinde, 6 Ekim günü 2000 okul bloke edildi, blokajların başlangıcından itibaren eylemler çeşitli ülkelere de yayıldı. Almanya'da 12 Ekim Pazartesi günü Berlin'de bir Fransız okulu, sonrasında 14 Ekim günü ise Hamburg'ta bir okul bloke edildi. İtalya'da ise 14 Ekim itibarıyla 30'a yakın okul işgali ve 20'den fazla üniversite grevi gerçekleşti. Direniş yayılmaya, yaygınlaşarak büyümeye devam ediyor. Fransa'da eğitime ara verildi ve herkes şu an 17 Ekim'deki kitlesel eylemselliği bekliyor. Tarih çok geç olmasına rağmen konfederasyonlar 5 Kasım gününü kamu sektörü için grev tarihi olarak belirledi, herkesin sokakta olacağı kitlesel bir hareketin olması kaçınılmaz ama şu an öğrenci hareketinin estirdiği rüzgarı arkasına almak yerine 5 Kasım gibi uzak bir tarihin belirlenmesi de çok ciddi riskleri barındırıyor.

29 Eylül günü liselerde gerçekleşen eylemlerde polisin şiddetli saldırısıyla birlikte çok daha fazla kişi harekete geçti.

Ortadoğu'da yeni dengeler ve Kürtlerin konumlanışı

Türkiye alt-emperyalist projesinin de Batı Asya'daki çıkarları ve hedefleri böyle bir yan yana gelişin zeminini hazırladı.

ABD-İran savaşının sonuçları etkisini göstermeye devam ediyor. Bölgede Neoliberalizmin "sürekli savaş" stratejisi egemenliğini devam ettirirken askeri ve siyasi güçler, oluşan yeni dengelerde kendini yeniden konumlandırıyor.

İran'ın ABD karşısında göreli üstünlüğü (yenilmeyişinin zaferi) tüm bölgeyi etkiliyor. Yemen'de Husiler savaşın rüzgarında Suudi Arabistan'a karşı kazandığı zaferlerin hegemonyasını inşa ediyor.

Provokasyon değil bir proje

KÖH kaynakları bölgede yaşananları provokasyondan da öte bir proje olarak nitelendiriyor. Şara yönetiminin Kürt halkının değerlerine saldırarak, Kürtçe tabelaları indirip Kürt dilini yasaklama gayreti "tek adam, tek ulus, tek inanç" sistemini kurmanın gayreti içinde olduğuna işaret ediyor. Ayrıca Arap-Kürt çatışmasını kışkırtarak halkları birbirine kırdırma politikası güdülüyor. 29 Ocak 2026'da yapılan anlaşma gereği entegrasyon süreci başlatılmış, 20 Ağustos'ta Mazlum Abdi'nin Şara ile görüşmesi sonrası "entegrasyon süreci tamamlanmıştır" açıklaması gelmişti. Arkasından Mazlum Abdi Başkan yardımcılığı görevine getirilmişti. Tüm bu gelişmelere rağmen "provokasyon" eylemleri", Kürt halkının, diline, önderlerine yapılan saldırılar tekçi devlet anlayışını sürdürüp onu yapısallaştırma kararlılığında olduklarını gösteriyor.

ABD'nin Irak'tan çekilmesi

ABD'nin Irak'ta güçlerini çekip başka ülkelerde konumlandırışı, Kürtleri yeni politik alanlar yaratmaya sevk ediyor. Bölgede esas olanın kendi öz güçlerine dayanarak, küresel bir soruna dönüşen "Kürt sorununa" birleşik, kapsamlı ve derinlikli politikalarla hareket etmenin çözücü olduğunu gösteriyor.

Orta Doğu Araştırma Enstitüsü (MERI) Forumu kapsamında Kürt liderler ve siyasi temsilcilerle 12-13 Ekim'de bir araya geldi. Federe Kürdistan Bölgesi Başkanı Neçirvan Barzani, Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) Genel Başkanı Bafil Talabani, Rojava'dan Kürt siyasetçi İlham Ahmed, Suriye Cumhurbaşkanlığı Danışmanı Mazlum Abdi, Kürdistan Bölgesi Başbakan Yardımcısı Kubad Talabani ve DEM parti Eş Genel başkanı Tuncer Bakırhan forum sonrasında Kürtlerin güvenlik, birlik, entegrasyon politikalarında ki ortaklaşma iradesini beyan ettiler.

Kürdistan'ın dört parçasından temsilcilerin bir araya gelmesi, Kürt halkı açısından oldukça tarihsel bir adım olup böylesi birlik stratejisiyle de Kürt halkı, Ortadoğu'nun yeni güç dengelerinde kendine yeni alanlar açabilecek dinamiği de içinde taşıyor.

3 Kasım 2026 Ara Seçimleri:

Trump'ın sınavı

Demokratlar Meclis'i alırsa Trump ailesinin ticari işlerini, Epstein dosyalarını ve savaşı soruşturacak; Trump'ın azledilmesi olası, ancak Senato'da mahkûmiyet için üçte iki oy zaruri olduğundan bu ihtimal zayıf.

ABD'deki güncel anketlere göre Demokratların Temsilciler Meclisi'ni kazanma ihtimali yüzde 77, Senato'yu kazanma ihtimali yüzde 56'ya ulaşırken, Trump'ın görevini onayların yüzdesi 30'a gerilemiş halde.

Seçim, Kongre'nin yürütme üzerindeki başlıca denetim imkânı olduğu için mühimdir. Şubat'ta başlayan İran savaşı, eylülde yüzde 3,7'ye çıkan enflasyon ve yoksullaşma oy tercihlerini büyük oranda belirliyor. Bu atmosferde Demokrat Parti içerisinde pozisyon alan Demokratik Sosyalistler (DSA), belirli bölgelerde öne çıkmayı başarıyorlar. Bu sırada Trump rejimi ise çeşitli Ali Cengiz oyunlarıyla seçimin kurallarını değiştirerek kazanmaya çalışıyor: Eyalet sınırlarının değiştirilmesinden tutun posta oy kurallarından, kimlerin oy kullanacağına kadar. Henüz kurumsal olarak bunları uygulamaya geçirememiş olsa da, siyasi bir hegemonyayı buradan inşa ettiğini söyleyebiliriz.

Demokratlar Meclis'i alırsa Trump ailesinin ticari işlerini, Epstein dosyalarını ve savaşı soruşturacak; Trump'ın azledilmesi olası, ancak Senato'da mahkûmiyet için üçte iki oy zaruri olduğundan bu ihtimal zayıf. Veto yetkisi Trump'ta kalacağından Meclis tek başına yasa çıkaramaz. Cumhuriyetçiler üstünlüğü korursa Trump bunu tarife ve göç politikası için bir yetki sayacaktır.

Trump ve Vance suç ve göç odaklı miting yapıyor; Demokratlar tek mesaja, geçim maliyetine yaslanıyor. Sosyalistler güvenli bölgelerde önseçim kazandı; Brookings'e göre eyalet ve Kongre düzeyindeki önseçimlerin yarısından azını aldılar, çekişmeli (yani Cumhuriyetçi ve Demokrat seçmenin neredeyse eşit oranda olduğu) bölgelerde ise henüz azlar.

EKOLOJİ/ÇOCUK/KADIN

MESEM öğrencisi anlatıyor

Türkiye'de sayıları 1,5 milyona yaklaşan MESEM öğrencileri, haftanın önemli bölümünü okul yerine işyerlerinde geçiriyor. Eğitim programı olarak sunulan sistem, gençleri düşük ücretli ve güvencesiz çalışmanın içine çekiyor. Bu düzenin içinden 16 yaşındaki bir MESEM öğrencisiyle konuştuk. 16 yaşındaki öğrencinin anlattıkları, MESEM'in gençler için nasıl bir çalışma düzeni yarattığını gösteriyor.

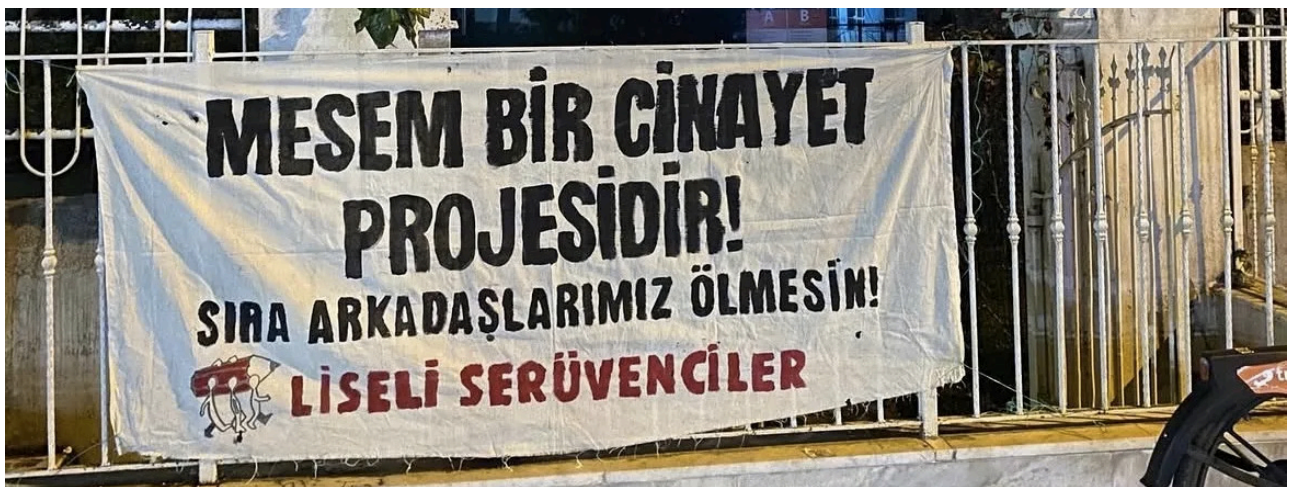

Öncelikle kendinden kısaca bahseder misin? Nerede yaşıyorsun? Kaç yaşındasın? Ailen ne iş yapıyor? MESEM Projesi hakkında ne düşünüyorsun?
İzmir Bornova'da ikinci sınıf MESEM öğrencisiyim. 16 yaşındayım, annem tekstil işçisi, bir kız kardeşim var, liseye yeni başladı. Aile apartmanında yaşıyoruz. 1,5 yıldır MESEM Projesi kapsamında çalışıyorum. MESEM Projesi için patron ve devletin iş birliği içerisinde gençlerin emeğini, hakkını, hayatını sömürdüğünü düşünüyorum.

Haftada kaç gün okulda, kaç gün iş yerindesin? Çalıştığın iş yerindeki görevin nedir? Yorucu olan kısmı var mı? İşyerinde çalışanlar/patron sana nasıl davranıyor? Okuldaki derslere vb yeterince zaman ayırabiliyor musun?
Bir gün okulda, dört gün iş yerindeyim. Bazı arkadaşlarım hafta sonu da çalışıyor. Normalde makine kısmında çalışıyorum ama patron, müdür ve ustanın verdiği ayak işlerini koşturduğum da oluyor. Yorucu olan kısmı şu: 08.00-18.30 saatleri arasında, ihtiyaç dahilinde 21.30'a kadar mesaide oluyorum. Yemek molamız 40 dakika; onun dışında gün içerisinde herhangi bir molamız yok. Yani gün içerisinde epey yoruluyoruz. İş yerinde, ruh haline göre patronun bize karşı hareketleri değişiyor. Çalıştığım yerde temizlik bize yaptırılıyor; tuvalet, atölye vb. şeyler… Hatta patronun işlerini yapmak için evine, teknesine, bazen şehir dışına gittiğimiz oluyor.
Kendimi iş yerinde tamamen emeği sömürülen bir işçi gibi hissediyorum. Patronumuz "Okumanıza gerek yok, gelin beş gün çalışın işte" diye söylemlerde de bulunuyor. MESEM öğrencisi olarak gördüğümüz bir eğitim yok. Okulda da ders görmüyoruz. Bölümümüzün makine sınıflarında herhangi bir iş makinesi bulunmuyor. Aynı zamanda okulumuzda zorunlu derslerin ve makine derslerinin hocaları da bulunmuyor.

MESEM kapsamında aldığın ücret geçimini sağlamaya yetiyor mu? Ücreti ailen mi alıyor? Kendini yaptığın iş sırasında güvende hissediyor musun? Üniversite düşünüyor musun? Hayallerinden bahsedebilir misin.
MESEM kapsamında devlet desteği sadece 8500 TL civarında bir ücret. Ben bunun biraz üstünde alıyorum ama tabii aldığım ücret de emeğimin çok çok altında kalıyor. Aldığım ücret bende kalıyor çoğu zaman ama aileme destek sağlamam gerektiğinde de destek oluyorum.
Çalıştığım yerde makinelerde bir kapak olması gerekiyor. Ancak bu kapak yok ve kesici uç açıkta kalıyor. Çalışırken parmağımın açıkta kalan uca değmesiyle 8 dikiş atıldı. Hastaneye gittiğimizde de çalıştığım yerde ki sekreter, görevlilere meyve bıçağı ile olduğu anlatıldı.
Yılda 3-4 defa hangi alandan geldiği bilinmeyen hocalar geliyor. Öğrenci var mı, yok mu diye bakıp muhasebeci ile 2-3 dakikalık bir konuşmadan sonra iş yerini terk ediyorlar.
Staj bitince bir sene üniversiteye hazırlanmak istiyorum. Çünkü şu an için okula veya herhangi bir derse erişimim yok. Hem kendimi bu işten biraz kurtarmak hem de yaşayamadığım gençliği, genç insanlarla hissetmek istiyorum. Bu yüzden üniversiteye gitmek de bir hayalim. Aslında her genç gibi çok büyük belirsizlik ve gelecek kaygısı içerisindeyim.

16 yaşındaki bir çocuğun parmağına atılan 8 dikişi gizlemek zorunda kalan, hastanede "meyve bıçağı kesti" yalanına sığınan bir düzenle karşı karşıyayız.

Emperyalizme karşı enternasyonal feminist sempozyum

Emperyalist savaşların, otoriterleşmenin, sağ-faşist eğilimlerin ve toplumsal eşitsizliklerin derinleştiği; savaşın, yoksulluğun, yerinden edilmenin ve ekolojik yıkımın kadınların yaşamlarını her gün daha ağır biçimlerde etkilediği bir dönemden geçiyoruz.
Özellikle de Türkiye, neredeyse her tarafından savaş ve çatışmalarla çevrili bir coğrafya. Yukarıdan aşağıya Ukrayna-Rusya, İran-ABD ve şimdilerde Yemen ile birlikte bir ateş hattının tam ortasında yer alıyor. Sadece coğrafi bir çevrelenme de değil bu üstelik; politik, ekonomik, askeri, toplumsal birçok açıdan bu savaşlarla dirsek teması içinde hatta bazen dirsek temasından da yakın!
Dolayısıyla ülkemiz, coğrafyanın yeniden ve daha yoğun şekilde emperyalist savaşların düğümlendiği yer olduğu bugünlerde özellikle de kadınlar için pek çok sorun ve saldırıyı da taşıyor. Bu sorun ve saldırılar karşısında ülke içinde feminist mücadeleyi yükselten kadınların örgütü Mor Dayanışma, 31 Ekim'de enternasyonal bir sempozyum yapıyor.
Kadınlar savaşa karşı! Dünyanın farklı coğrafyalarında yükselen savaş politikaları yalnızca sınırları ve rejimleri değil; kadınların emeğini, yaşamını, haklarını ve mücadele koşullarını da yeniden şekillendiriyor. Adana'da gerçekleşecek olan "Emperyalist Savaşa Karşı Enternasyonal Feminist Mücadele Arayışları" sempozyum; kapitalizmin ve emperyalist hegemonya krizinin yarattığı güncel tabloyu feminist bir perspektifle tartışmak üzere düzenleniyor.
Sempozyumda Türkiye'den Ortadoğu'ya uzanan farklı coğrafyalarda; faşizm ve yeni rejimlerin inşası, savaşın kadın emeği ve yaşamı üzerindeki etkileri, laiklik mücadelesi, ekolojik yıkım, işgal ve yerinden edilme gibi konular kadınların mücadele deneyimleri ile birlikte ele alınacak.
Sempozyum tüm kadınları; Türkiye, Suriye, İran, Filistin, Mısır ve Kıbrıs'tan kadınların sözünü ve mücadelelerini yan yana getirerek emperyalist savaşa karşı ortak ve enternasyonal bir feminist mücadelenin imkânlarını birlikte tartışmaya çağırıyor.

Çocukları korumak için kamusal yükümlülük ve toplumsal sorumluluk şart

Okulların açılması önceden yeni bir şeye başlama heyecanı yaratsa da şimdi en başından aileler masraflarını nasıl karşılayacaklarını düşünüp kaygılanıyorlar. Forma, ayakkabı, çanta, kırtasiye ve ulaşım giderleri yan yana geldiğinde iki çocuğun masrafı 50 bin liraya kadar çıkabiliyor.

Uzun zamandır süren krizler ve sarsıntılar, artık günlük yaşamlarımızın birer parçasına dönüşüyor. Her güne bir ekolojik yıkım, bir salgın, bir iş cinayeti, bir saldırı ya da savaş ile uyanıyoruz; dışından da değil, içinden bakıyoruz çoğuna. İşte çocuklar da bu dünyayı bizlerle birlikte yaşıyorlar. İki ayrı dünya yok: bir çocukların bir yetişkinlerin diye! Hepimiz aynı yerdeyiz. Yalnızca farklı farklı deneyimliyoruz.

Okullar başka bir gezegende mi?
Faşizmin adım adım kurumsallaştırıldığı, bu kurumsallığın toplumun en ufak hücrelerine kadar yerleştirilmek, sindirilmek istendiği zamanımız; şiddet, suç, çürüme, yolsuzluk, istismar, ölüm ile dolduruluyor. Günde en az bir kadının ve bir işçinin öldürüldüğü bir ülkede, okulları steril bir fanus gibi düşünmek, yapmamız gereken son şey.
Elbette okullar, çocukların kendilerini en güvende ve huzurlu hissetmeleri gereken yer. Zamanlarının büyük bölümü burada geçiyor. Ama burası, yaşamın ve faşist kurumsallaşmanın da bir mekanı. Yani hiçbir şey okul kapısının dışında kalmıyor.
Okullardaki saldırılar yeni değil. Yalnızca daha da artıyor, biçimleri değişiyor, giderek daha küçük çocuklar kendi arkadaşlarına saldırır hale geliyor, getiriliyor. Bunlar ama sonuçlar; önleyen, durduran olmadığı için böyle. Okul saldırısı dediğimiz şey aslında bir çocuğun etrafını saran toplumsallığın, yapılan ya da yapılmayanların birikip birikip patladığı bir an ve yer.
Devletin görevi elbette çocuk koruma politikası kapsamında koruyucu önleyici adımlar atmak, çocukları güçlendirmek, beslenmeden temizliğe, okul sosyal hizmetinden eğitimin niteliğine kadar gerekli tüm adımları ivedilikle atmak. Bu bir lütuf da değil üstelik, kazanılmış bir hak! Bu noktada ilgili kurumların sorumluluktan kaçmasına, bu alanı özelleştirmelere ya da kendiliğindenliğe terk etmelerine müsaade etmemek gerekiyor.
Öbür yandan buna ek olarak; çocuklar yalnızca okulda yoklar. Her yerdeler. Güvenli okul talep etmek kadar güvenli bir sokak, ülke, park, yaşam da istemek gerekiyor. Her yerde şiddetin kol gezdiği bir ülkede okullar güvende çocuklar mutlu ve huzurlu olamazlar. O nedenle çocukların güvenliğinin haklarının hayata geçtiği bir yaşamdan ayrı olmadığını; bunun da bir bütün olarak toplumsal yaşamın tamamıyla ilişkili olduğunu atlamamak gerekiyor. Herkesin belli düzeyde her çocuktan sorumlu olduğu, çocuklarla ilgili konuların ebeveyn ya da öğretmene havale edilmediği, çocuklar yararına ve hakları için yan yana gelmiş yetişkin ağları böyle bir toplumsal sorumluluğu yayacaktır.
Herkesin yalnızca kendi çocuğunu korumaya çalışması değil birlikte tüm çocukları korumak mümkün.

PARTİ'DEN

ZAMANIMIZ ve BİZ SÖYLEŞİLERİ

İzmir söyleşilerinin kitabı çıktı

Toplumsal Özgürlük Partisi (TÖP) İzmir Yayın Birimi tarafından hazırlanan ve 16 yazıdan oluşan Yürüyen Yazılar 2 yayınlandı. TÖP İzmir il binasında her ay düzenlenen Zamanımız ve Biz Söyleşileri'ndeki tartışmalardan hareketle kolektif şekilde kaleme alınan yazılar, farklı disiplinlerdeki konulara devrimci ve eleştirel bir bakış açısı sunmayı hedefliyor.
Yürüyen Yazılar 1, 2022-2024 yılları arasında İzmir'de yine TÖP İzmir il binasında gerçekleşen söyleşilerde işlenen konulara odaklanıyordu. İlk kitapta yapay zekâdan feminizme, ilkel birikimden Brecht'in sanat anlayışına kadar uzanan çeşitli yazılar yer alıyordu.
Serinin devamı niteliğindeki ikinci kitap ise 2024-2026 yılları arasındaki söyleşi konularından oluşuyor. Kitapta yer alan yazılardan bazıları şöyle: Diyalektik Devrimin Cebiridir, İşçilerin Omuzlarında Yükselen Robotlar, Medyada Kadın Kamusallığı Mücadelesi, Kolektivizm: Birer Birer ve Hep Beraber, Rejim Tartışmalarında Yolumuz Nereye Çıkıyor?, Geleceğin Kazıcısı: Ötekilerin Arkeolojisi, NATO'nun Karanlık Geçmişi, Dışta Mazlum, İçte Zalim: Cumhuriyet'in Diyalektik Otopsisi.
Kitabın basılı hâlini edinmek için TÖP il örgütleriyle iletişime geçebilirsiniz.

Adana'da söyleşiler başladı

"Zamanımız ve Biz" Söyleşileri İzmir'den sonra Adana'da da başladı. Toplumsal Özgürlük Partisi (TÖP) bünyesinde düzenlenen söyleşiler kapsamında ilk söyleşi öykü yazarı Cabir Özyıldız'ın katılımıyla Dünyanın Bütün Karıncaları hikaye kitabı üzerinden gerçekleştirildi. TÖP Adana İl Binası'nda gerçekleştirilen söyleşilerin ikincisinde de Prof. Dr. Adnan Gümüş'ün katılımıyla "Mesem'ler bize ne anlatıyor?" başlığında biraraya gelindi. Söyleşilere katılmak için Adana İl Örgütü ile iletişime geçebilirsiniz.

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: İstiklal Cad. Balo Sok. Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhlas Plaza No: 11A/41 Yenibosna/Bahçelievler, İstanbul Tel: 0212 454 30 00

Ölümünün 55. yılında Doktor Hikmet Kıvılcımlı

Komünist önder Doktor Hikmet Kıvılcımlı ölümünün 55. yılında çeşitli yerlerde gerçekleştirilen etkinliklerle anıldı.
Anma etkinlikleri 11 Ekim pazar günü Kıvılcım'lı'nın mezarı başında toplanan partililerin gerçekleştirdiği etkinlikle başladı. Mezar başında Sözcüler Kurulu üyemiz Juliana Gözen, partililer ve parti dostlarının yaptığı konuşmalardan sonra İstanbul İl Örgütü Juliana Gözen, yazar Cenk Ağcabay ve El Yazmaları yazarı Deniz Tuzcu'nun katıldığı bir etkinlik ile Doktor Hikmet Kıvılcımlı'nın hayatı ve düşüncelerinin bugün ile kurulduğu bağ üzerine bir söyleşi gerçekleştirdi. Etkinliklerden bir diğeri ise Bursa'da Sözcüler Kurulu üyemiz Pelin Kahiloğulları, yazar Tanıl Bora ve akademisyen Canan Özcan'ın katılımıyla gerçekleşti.
Adana'da düzenlenen anma etkinliğinde ise "Teoriden Pratiğe Dr. Hikmet Kıvılcımlı: Tarih, Devrim, Sosyalizm" başlığıyla Sözcüler Kurulu üyemiz ve Mersin milletvekili Perihan Koca düşünce ve davranış önderi Kıvılcımlı üzerine bir sunum gerçekleştirdi.
İzmir'de düzenlenen anma etkinliğinde ise Juliana Gözen ile beraber yakın zamanda Kıvılcımlı üzerine yazdığı "Sosyalizmin Definesini Aramak" isimli kitabın yazarı akademisyen Barış Aydın'ın konuşmacı olarak katıldıkları bir panel gerçekleştirildi.
Hatay Samandağ'da ise partimiz ile beraber Dem Parti ve Sodap'ın ortak düzenlediği etkinlikte Juliana Gözen, Sodap sözcüsü Orhan Kok, Tip İl Başkanı Hasan Yılmaz ile Kaldıraç Hareketi'nden Mustafa Çelik konuşmacı oldular.

Sınıf önderi Fevzi Gerçek'i kaybettik

Geleneğimizin sınıf önderlerinden, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) kurucularından ve eski Tüm Sağlık Sen Genel Başkanı Fevzi Gerçek'i kaybettik.
1 Mart 1956'da Tokat'ın Niksar ilçesi Kuyucak Köyü'nde dünyaya gelen Fevzi Gerçek 17 yaşında İstanbul'a geldikten sonra dokuma fabrikasında işçi olarak çalışmaya başladı ve o günlerde tanıştığı devrimci hareket sayesinde bugünlere kadar işçi sınıfının bir neferi olarak sosyalizm yolundaki yolculuğunu kesintisiz bir şekilde sürdürdü. 18 yaşında Remzi Kitabevi'nde çalışırken yaptığı sendikal çalışmalar sonucu iş yeri temsilciliği ve ardından da DİSK Basın-İş Sendikası'nda yönetim kurulu üyeliği görevlerinde bulundu. Aynı yıllarda sendikal çalışmalarının yanı sıra 60'lı yıllarda Doktor Hikmet Kıvılcımlı öncülüğünde kurulan İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği'nde de yöneticilik yapmaya başladı.

Tüm Sağlık Sen

12 Eylül faşist darbesinin ardından 1981 yılında Samatya'da bulunan İstanbul Hastanesi'nde çalışmaya başladı. 1980 sonrasının koyu karanlık günlerinde sağlık çalışanları arasında başlattığı çalışmalar 90'lı yıllarda sağlık emekçilerinin örgütlendiği Tüm Sağlık Çalışanları Sendikası (Tüm Sağlık Sen) olarak ortaya çıktı. Sendika 11 Ocak 1991'de 289 kişi tarafından kurulmuş ve kuruluşundan 1996 yılına kadar Fevzi Gerçek'in başkanlığında faaliyet göstermiştir. Hastanelerde gerçekleştirdiği iş bırakma eylemleriyle kendini duyuran sendika, faaliyette bulunduğu süre içinde en ağır baskı ve saldırılarla karşı karşıya kalmıştır. Fevzi Gerçek önderliğinde sadece ekonomik hak mücadelesi yürütmeyen Tüm Sağlık Sen dönemin iktidarının Kürt halkına karşı yürüttüğü politikalarına karşı da net bir karşı duruş ortaya koymuştur. Bu duruştan dolayıdır ki faaliyette olduğu beş yıl içinde sendikanın yüzlerce üyesi sürgün edilmiş, binlerce soruşturma açılmış ve 13 üyesi faili meçhul cinayetlere kurban edilmiştir.

Fevzi Gerçek hapiste

1995 yılında Kürt sorunu üzerine yazdığı bir yazıdan dolayı hakkında açılan dava ile Fevzi Gerçek 20 ay hapis cezasına çarptırılmıştır. Cezaevine girdiği sene TTB "Dr. Cengiz Kılıç Demokrasi Emek Ödülü"nü Fevzi Gerçek'e vererek onun bu onurlu duruşuna mesleki dayanışma ile de sahip çıkmıştır.
Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde çok önemli bir yere sahip olan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu'nun (KESK) kurucuları arasında da bulunan Fevzi Gerçek, 24 Haziran 2018 seçimlerinde de Halkların Demokratik Partisi İstanbul 3. Bölge milletvekili adayı olarak siyasi çalışmalarına devam etmiştir.

Kıvılcımlı çizgisinde

Doktor Hikmet Kıvılcımlı düşüncesiyle siyasi hayatını şekillendiren Fevzi Gerçek Vatan Partisi ve Sosyalist Vatan Partisi (SVP) çizgisinde örgütlü çalışmalarına kesintisiz bir şekilde devam etmişti. Onu hareketteki ilk günlerinden beri tanıyan bir yoldaşı kendisi hakkında şunları söyledi:
"Fevzi yoldaş, 70'lerde hareketimize örgütlenen, herkesin kaçtığı 12 Eylül darbesinin hemen sonrasındaki yıllarda öne çıkan, başta evi olmak üzere bütün imkanlarını geleneğimizin siyasal çalışmasına sunan fedakar bir işçi yoldaşımızdı. Dürüst, fedakar bir işçi önderi örneğiydi kendisi."
Fevzi Gerçek'i kaybetmenin üzüntüsü büyük. Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Fevzi Gerçek'e özgürlük

- Kamu çalışanları olarak hak aramanın, onurlu insanca yaşam mücadelesinin karşılığında bedeller de istiyor. Genel Başkanımız Fevzi Gerçek, bir yazısında, çalışanların sorunlarından bahsettiği ve onları hakları için mücadeleye çağırdığı gerekçesiyle 20 ay hapis cezasına çarptırılmıştır.
- Tüm Sağlık-Sen ve diğer kamu çalışanları sendikaları bu söylemleri 5 yıldır fiili mücadele ile dile getirdiler. Fevzi Gerçek'e verilen ceza bir nevi Tüm Sağlık-Sen'e verilmiş cezadır.

Hak arama mücadelesinin bir bedeli: FEVZİ GERÇEK

DEVAMI SAYFA 12'DE